

۹ کارگر در اتاقک‌های کارگری ظرف کمتر از یک ماه سوختند

سرپناهی از جنس نایلون و یونولیت برای کارگران

نسرین هزاره مقدم

کارگران در حاشیه‌ها جان می‌بازند، حاشیه‌های کم‌رنج و تقریباً که محصول نامرئی سودجویی سرمایه‌داران است. وقتی هیچ نورافکنی روی زندگی سواده و حقیرانه آنها نور نمی‌تاباند، و کسی نمی‌رسد چرا چندین عضو یک خانواده بی‌پناه کارگری در آلونک‌هایی شب‌را به‌صبح می‌رسانند که از کمترین امکانات برای یک زندگی ایمن محروم است، البته موضوع چندین عجیب‌نخواهد بود.

خانواده کارگری مهاجری را تصور کنید که از حاشیه‌های دور و از فرط استیصال به پایتخت یا نواحی مجاور آن می‌آیند. صعوبت زندگی این خانواده، قابل تصور نیست. در سالیان نه چندان دور، کوره‌های آجرپزی ورامین و شهرری مقصد نهایی این خانواده‌های مهاجر و در مانده بود. ایرانی و اتباع به‌خانه‌های خشت و گلی در مجاورت کوره‌های سر به آسمان ساییده کوچ می‌کردند و فرزندان خردسالشان در کنار هرم داغ آتش، بدون حمام، بدون فضای مناسب برای زندگی و بازی، بزرگ می‌شدند. حالا مقصد، تغییر کرده و آلونک‌های مجاور پروژه‌های ساختمانی غول‌پیکر، مقصد اول و آخرین خانواده‌های بی‌بضاعت است. هر جابرجی سر به آسمان می‌ساید، همان جا چند خانواده کارگری در خاموشی و سکوت در کانتس و حلیبی زندگی می‌کنند؛ زندگی‌ای بسیار ناپیمن که هر روز و هر لحظه به خصوص در ایام سرد سال در معرض خطر است.

«سکونت‌گاه‌های موقت کارگری» فضایی ست کاملاً خارج از حیطه بازرسی و قانون. همه توجه نهادهای متولی از شهرداری گرفته تا نظام مهندسی و تأمین اجتماعی، به‌ساز‌های در حال ساخت معطوف است. عوارض، ایمنی و بیمه، فقط در محدوده پروژه در حال ساخت معنا دار است و زیستگاه کارگران ساده‌ای که روزها آجر روی آجر می‌گذارند یا کارهای ساخت‌رانجام می‌دهند و شب‌ها در نقش نگهبان پروژه ظاهر می‌شوند، حاشیه‌ای ست که دیده نمی‌شود، نه به چشم قانون و قانون‌گذار می‌آید نه برای سازنده و مهندس اهمیتی دارد.

در همین حاشیه‌های بی‌نواست که جان عزیز انسان‌ها به‌سادگی قربانی می‌شود، بدون اینکه در متن، به‌فقدان این جان‌های عزیز اشاره‌ای هم شود. رسانه‌ها در اخبار کوتاه چند خطی از مرگ خبر می‌دهند، مرگی تلخ در محل اسکان کارگران و کسی پیگیر نمی‌شود که مقصر این مرگ‌های حاشیه‌ای کیست و این دقیقاً همان اتفاقی ست که در نیمه دوم زمستان امسال و در کمتر از یک

بازنشستگان مخابرات بار دیگر تجمع اعتراضی بر پا کردند

شماره‌ای از بازنشستگان مخابرات استان‌های تهران، یزد، لرستان و خراسان رضوی روز گذشته مقابل ساختمان مخابرات در این استان‌ها تجمع کرده و خواستار برآورد شدن مطالبات خود شدند. به گزارش ایلنا، این بازنشستگان در اعتراض به عدم اجرای آیین‌نامه ۸۹، افزایش سهم بیمه تکمیلی از ۲۰ به ۵۰ درصد و عدم پرداخت رفاهیات و سهم خواروبار خود، دست به برگزاری تجمع اعتراضی امیز زدند. آیین‌نامه ۸۹ به تداوم پرداخت تمامی مزایای رفاهی، استخدای و همه موارد مربوط به شاغلین و بازنشستگان اشاره کرده، مسأله‌ای که در حال حاضر از سوی شرکت مخابرات ایران نادیده گرفته شده است.

شوراهای کار تهران در نامه‌ای به جنتی خواستار شد

تعیین مزد کارگران دولت را به شورای عالی کار بازگردانید

کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران در نامه‌ای خطاب به «احمد جنتی» دبیر شورای نگهبان، خواستار حل مشکل دستمزد کارگران دولت شد. به گزارش ایلنا، در این نامه که به امضای «حسین حبیبی» دبیر این تشکل صنفی رسیده، از شوراهای نگهبان درخواست شده نسبت به اصلاح تبصره ۱۲ قانون بودجه سال آینده اقدام شود. کانون هماهنگی شوراهای استان تهران با بیان اینکه تعیین دستمزد دهمه کارگران از جمله کارگران دولت بر عهده شورای عالی کار است، خواستار حذف عبارت «کارگران مشمول قانون کار دستگاه‌های اجرایی» از بند افزایش حقوق لایحه بودجه شده است.

کارگران سیمان ایلام خواستار تحقق مطالبات خود شدند

روز گذشته کارگران سیمان ایلام با برپایی یک تجمع اعتراضی، خواستار افزایش حقوق با پرداخت اضافه‌کار، پاداش و سایر مزایای شغلی شدند. به گزارش ایلنا و به گفته یکی از این کارگران، این عده از حداقل‌های مزدی برخوردارند حال آنکه امسال تولید کلینکر در کارخانه نسبت به سال‌های قبل بیشتر بود. این کارگران همچنین خواستار تبدیل وضعیت شغلی خود شدند.

مرگ چهار کارگر فصلی در استخر کشاورزی

چهار کارگر فصلی حین کار در حاشیه یک استخر ذخیره آب کشاورزی واقع در محدوده شهرستان «مرامشیر» استان کرمان بر اثر سقوط در آب، دچار حادثه شده و جان باختند. به گزارش ایلنا، بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد که این کارگران در کناره یک حوضچه آب کشاورزی مشغول کار بودند که به دلیل لغزندگی لبه بیرونی استخر به داخل آب سقوط می‌کنند و دچار خفگی می‌شوند و به همین دلیل امکان امداد رسانی به آنها نبوده است. اجساد این کارگران توسط یکی از کشاورزان بومی از استخر آبیرون کشیده شد. طبق این گزارش، این حادثه روز یکشنبه (۲۱ اسفند ماه) برای چهار کارگر فصلی که دو پدر و دو دختر بودند، رخ داده است.

کارشناس حوزه کار:

دولت از وقت‌کشی در تعیین دستمزد کارگران پرهیز کند

یک کارشناس حوزه کار گفت: معتمد این تاکتیک که در مذاکرات مزدی روی رقیمی مشخص متمرکز شویم و فشار بیآوریم کار ساز نیست و با روح سه‌جانبه‌گرایی همخوانی ندارد. باید تلاش کنیم که حداقل‌های معیشتی را برای کارگران تأمین و قدرت خرید آنها را حفظ کنیم. حمید حاج‌اسماعیلی در گفت‌وگو با ایسنا، درباره برخی شائبه‌ها که دستمزد ۱۴۰۲ بدون گزارش کمیته‌مزد تعیین می‌شود، گفت: مذاکرات دستمزد معطل تعیین سید معیشت شده است. اگر اعتقاد به تعیین هزینه سید معیشت وجود ندارد، باید به رقم نرخ تورم و خط فقر که هر دو در حوزه حاکمیت و اداره دولت تعیین می‌شوند، اعتنا کنیم. دو ماه قبل خط فقر در گزارش منتشر شده وزارت کار حدود ۱۵ میلیون تومان اعلام شد که می‌تواند مبنای شروع کار باشد. وی در پایان به مکاتبات وزارت کار با برخی استان‌ها برای محاسبه هزینه‌های سید معیشت کارگران اشاره کرد و گفت: در شرایط حاضر نمی‌توانیم حتی در یک نقطه هم مزد منطقه‌ای را اجرا کنیم. باید از وقت‌کشی در تعیین دستمزد پرهیزیم زیرا کشور شرایط اقتصادی برای اجرای چنین طرحی را ندارد. کارگران چشم‌انتظار مشخص شدن دستمزد سال آینده هستند و نمایندگان گروه کارگری باید اهتمام جدی برای تحقق این هدف داشته باشند تا نگرانی جامعه کارگری برطرف شود.

ماه، در دو حادثه متفاوت اما بسیار مشابه، جان ۹ نفر از کودکان تابزرگسال را گرفته است.

دو حادثه مشابه با تانچیم غمبار یکسان

اولین حادثه مربوط به نقطه‌ای در قلب تهران بود؛ چهارراه پارکوی. در این حادثه که ۲۵ بهمن ماه رخ داد، آتش‌سوزی در اتاقک کارگری یک ساختمان در حال ساخت در محدوده چهارراه پارکوی، جان ۴ کارگر را گرفت که گویا کارگران در فضایی از یونولیت و نایلون (کاملاً قابل اشتعال) محصور بوده‌اند. سخنگوی سازمان آتش‌نشانی تهران با بیان اینکه کف و سقف این اتاقک‌های کارگری با یونولیت و نایلون پوشیده شده و در اطراف آنها نیز سیلندرهای گاز و... قرار داشت، گفت: اینها مواد قابل اشتعال بسیار خطرناکی هستند که متأسفانه همگی در این محل قرار داشت.

وی با بیان اینکه براسر اطلاعات اولیه حدود ۱۰ کارگر در این محل حضور داشتند، گفت: در همان لحظات اولیه چند نفر از کارگران سوختگی شدید خود را نجات داده‌اند و ساختمان خارج شدند. با توجه به اینکه احتمال حضور افراد دیگر در این اتاقک‌ها که هر کدام حدود ۱۵ مترمربع مساحت داشتند، وجود داشت، تیم‌های آتش‌نشانی هم‌زمان با اطفا‌ی حریق عملیات جست‌وجو را نیز در دستور کار خود قرار داده و دقایقی بعد با پیکر سوخته و بی‌جان چهار نفر که در اتاق‌ها محبوس شده بودند، مواجه شدند. در حادثه چهارراه پارکوی فقط کارگران بزرگسال قربانی شدند؛ چهار مرد جوان جوایی

نان که به اتاقک‌های یونولیتی یک گول بتنی پناه برده بودند اما در میان ۵ قربانی حادثه مشابه بعدی، کودکان خردسال هم حضور داشتند.

شامگاه پنجشنبه هجدهم اسفندماه، وقوع حادثه انفجار در شهرک علانین شهرری به سالانه ۱۲۵ اعلام شد و آتش‌نشانی به محل حادثه اعزام شدند. در قطعه زمین بزرگ کشاورزی، تعدادی اتاق‌های کوچک کارگری با لوازم اولیه و قابل اشتعال ساخته شده بود که دچار حریق شد و آتش‌نشانیان در دقایق اولیه هفت نفر را با علامت سوختگی از این حادثه خارج کردند. باز هم سخنگوی سازمان آتش‌نشانی گفت که در این حادثه، چندین سیلندر گاز تر کیده و آتش کاملاً شعله‌ور بود و در حین عملیات، پنج نفر که

سهرابی: وقتی کارگر چاره دیگری ندارد، خود و خانواده‌اش را در معرض خطر مرگ قرار می‌دهد. او مقصر نیست، مقصر دیگرانند که کارگران بی‌هویت رسمی یا کم‌هویت و فرودست را هیچ می‌انگارند

ادعان دارند که بسیاری از کارگران به دلیل دستمزد پایین ماندگاری در کار ندارند و ترجیح می‌دهند در مشاغل کاذب و آزاد فعالیت کنند چون با دستمزد فعلی، معیشت کارگر تأمین نمی‌شود. با توجه به بحرانی که در کمبود کارگر در صنایع داریم، اگر دستمزد منطقی افزایش پیدا نکنند بحران بدتر می‌شود. وی با اشاره به آمارهای تأمین اجتماعی از پرداخت بیمه بیکاری گفت: امسال بعد از افزایش ۵۷ درصدی دستمزد حدود ۲۰ درصد آمار پرداخت بیمه بیکاری کاهش یافته بود و این مسأله به معنی بازگشت و ماندگاری در شغل است. اینکه برخی اعلام می‌کنند افزایش مزد باعث تعدیل نیروی کار می‌شود، استدلال

عضو کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری کشور سهم دستمزد در قیمت تمام‌شده کالا را کمتر از ۱۰ درصد خواند و افزود: با توجه به سهم پایین دستمزد در قیمت تمام‌شده، نمی‌توانیم بگوییم که افزایش دستمزد باعث خسران تولید می‌شود و فشار آوردن گروه کارفرمایی و دولت برای کاهش عدد و رقم سید معیشت بی‌معناست. ۹۰ درصد هزینه‌های تولید شامل حال کارگر نیست بلکه هزینه‌های تولید شامل مالیات، مواد اولیه و... است.

گلیور گفت: در بسیاری از استان‌ها کارفرمایان صنایع مختلف

سکونت‌گاه‌های موقت کارگری، فضایی ست کاملاً خارج از حیطه بازرسی و قانون. همه توجه نهادهای متولی از شهرداری گرفته تا نظام مهندسی و تأمین اجتماعی، به‌ساز‌های در حال ساخت معطوف است.

سهرابی در ادامه می‌گوید: متأسفانه نهادهای بر کیفیت اسکان موقت کارگران نظارت نمی‌کنند. تا زمانی که پایان کار یک ساختمان در حال ساخت نیامده، نهادهای شهرداری گرفته تا آتش‌نشانی برای نظارت نمی‌آیند. پای بازرسی کار نیز هیچ‌زمان به‌چنین پروژه‌هایی باز نمی‌شود و اینکه آیا محل زیست کارگران همراه خانواده، ایمن هست یا نه، مورد بررسی و نظارت قرار نمی‌گیرد. مکان‌های بسیار ناپیمن در اختیار دهک‌های پایین‌تر قرار می‌گردد که همراه خانواده زندگی کنند؛ مکان‌هایی که در بهترین حالت کانکس فلزی است و در اکثر مواقع اتاقک‌های نایلونی و یونولیتی.

به گفته این کارشناس ایمنی، «شهرداری فقط نسبت به عوارض شهری و پروانه ساخت ورود می‌کند. اعضای نظام مهندسی از مهندس ناظر گرفته تا مهندس مقیم هم فقط به‌ساز‌های در حال ساخت توجه می‌کنند و وضعیت نیروی انسانی مستقر در اسکان ناپیمن، نادیده گرفته می‌شود گویا هیچ اهمیتی ندارد.»

اتاقک نایلونی می‌آورد.» سهرابی با بیان این جمله ادامه می‌دهد: وقتی یک کارگر هیچ چاره دیگری ندارد، خود و خانواده‌اش را در معرض خطر مرگ قرار می‌دهد. این در حالی ست که او مقصر نیست، مقصر دیگرانند که کارگران بی‌هویت رسمی یا کم‌هویت و فرودست را هیچ می‌انگارند. جان هیچ کارگری نباید این چنین ساده قربانی شود.

زندگی در دایره خطر

فضای زندگی و کار آدم‌های حاشیه‌ای، در دایره سسرخ خطر جریان دارد. خطر همیشه جدی‌ست اما این خطرات مدام برای نهادهای متولی، در هیچ رده‌ای از اهمیت تعریف نشده است. غالباً دیده شده به کارگر ساختمانی بی‌بضاعت می‌گویند شب‌بایدیستی و نگهبانی بدهی اما خودت با ناخاله‌ها و نایلون برای خودت سرپناه فراهم کن. این کارگر چون هیچ چاره‌ای ندارد، می‌پذیرد و می‌ماند. مسأله اینجاست که وقتی آتش سهمگین مرگ از راه می‌رسد، خیلی ساده هم از راه می‌رسی، مقصر یابی و بررسی علل مرگ ابداع کار نیست. خود کارگر خسته و سرم‌زده، مقصر اصلی قلمداد می‌شود. گاز پیک‌نیک‌ی روشن کرد و خوابش برد و همه جارا آتش گرفت...

درستی نیست. افزایش حقوق امسال نشان داد که افزایش مزد باعث بیکاری نمی‌شود بلکه در رشد اشتغال تأثیر دارد.

عضو کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری کشور بیان کرد: تمام مسئولان اعلام می‌کنند سال گذشته ۷۵۷ صدمزد افزایش پیدا کرد. اگر بخواهیم دقت کنیم می‌بینیم دستمزد از نظر ریالی حدود یک تا ۵، ۱ میلیون تومان افزایش یافته و با توجه به اینکه کف در یافتی کارگران بسیار پایین است افزایش ۵۷ درصدی هم مبلغ زیادی به حقوق کارگر اضافه نکرد. به‌طور مثال اگر همین الان ۱۰۰ درصد به حقوق افزوده شود، باز هم دستمزد با خط فقر فاصله چشمگیری دارد.

وی گفت: مطابق ماده ۴۱ قانون کار و تبصره دوم، دستمزد باید متناسب با نرخ تورم، هزینه‌های زندگی را تأمین کند. اگر دستمزد بر مبنای سید معیشت نباشد، خانواده کارگران را دچار مشکل می‌کند. گلیور گفت: هزینه‌های زندگی کارگران اعم از مسکن، خوراک و... هر روز در حال نوسان است بنابراین هزینه‌های زندگی کارگران از زمانی که دستمزد تعیین می‌شود تا پایان سال یکسان نیست بلکه چندین برابر می‌شود. هزینه‌های مسکن، درمان و تحصیل طبق قانون اساسی بر عهده دولت است اما در واقعیت به کارفرما و انگذار می‌کنند.

ناپود می‌شوند و با این افزایش قیمت‌ها، با ناپدید شدن روزانه خود به زیر خط فقر مطلق باشند. خرمی می‌گوید: انتظار کارگران این است که افزایش دستمزد منصفانه قانونی و برابر نظر کارشناسان بی‌طرف باشد. دولت از نقش کارفرمایی خود فاصله بگیرد و اجازه بدهد که قانون حکم فرمایی کند.

دست‌های کارگران به دلیل دستمزد پایین ماندگاری در کار ندارند و ترجیح می‌دهند در مشاغل کاذب و آزاد فعالیت کنند چون با دستمزد فعلی، معیشت کارگر تأمین نمی‌شود. با توجه به بحرانی که در کمبود کارگر در صنایع داریم، اگر دستمزد منطقی افزایش پیدا نکنند بحران بدتر می‌شود.

وی با اشاره به آمارهای تأمین اجتماعی از پرداخت بیمه بیکاری گفت: امسال بعد از افزایش ۵۷ درصدی دستمزد حدود ۲۰ درصد آمار پرداخت بیمه بیکاری کاهش یافته بود و این مسأله به معنی بازگشت و ماندگاری در شغل است. اینکه برخی اعلام می‌کنند افزایش مزد باعث تعدیل نیروی کار می‌شود، استدلال

درستی و کامل اجرا کنند، اضافه می‌کند: شکی نیست که سید معیشت به‌بیش از ۲۰ میلیون تومان رسیده و هزینه‌ها تورم‌روزانه افزایش می‌یابد. درآمدهای ریالی است ولی خرج‌ها دلاری شده و در این شرایط باید قانون اجرا شود. به گفته عضو شورای اسلامی کار پلی‌اکریل اصفهان، امروز فقط هزینه حداقلی خورد و خوراک یک خانواده ۴ نفره نزدیک ۱۰ میلیون تومان است و از ابتدای سال تاکنون بیش از ۱۰۰ درصد تورم داشتیم یعنی اگر حقوق کارگران ۱۰۰ درصد رشد کند تازه به ابتدای سال ۱۴۰۱ می‌رسیم نه ۱۴۰۲ که مشخص نیست چقدر تورم جدید خواهیم داشت. او ادامه می‌دهد: مشخص شد که کمیته‌مزد شورای عالی کار نمی‌خواهد واقعیت سید معیشت را بپذیرد ولی اگر سید معیشت محاسبه نشده و دستمزد مطابق آن تعیین نشود، کارگران که جمعیتی بیش از ۶۰ درصد جامعه را تشکیل می‌دهند،